

Сѣнь му ги трѣсилъ, трѣсилъ и сѣдналъ, да си почине на єдинъ връхъ, а отъ село-то връхъ-тъ бѣлъ не джлеть. Помакъ-тъ погледналъ отъ дома си и като видѣлъ сѣнь-тъ си извикалъ колко си може: „Абре, Османе-е-е-е-е-е! Наме-ри-ли во-ло-ве-те бре-е-е-е-е-е?“ А сѣнь му отговорилъ: „*ци*,“ съ ѣзикъ-тъ, така тихо, што и той самъ єдвамъ чулъ. Помакъ-тъ викалъ, викалъ и трѣгналъ, да иде при него да види, защо са не обажда Османъ, и кога-то бѣлъ на половинъ пѣтъ, той пакъ извикалъ: „Османе-е-е-е-е! Наме-ри-ли воло-ве-те бре-е-е?“ — Ієдинъ-тъ трѣса, а други-ятъ нѣма, хе-е-е-е! Извикалъ Османъ.

Ієдинъ у клинецъ, а други у плоча. (***). Гледай: Ієдинъ бие...

Ієдинъ умира отъ гладъ,¹ а други го убива и трѣси въ пазуха-та му хлѣбъ. (Им. Ак. Н.)

615 Ієдинъ умъ за зиме ли, за лѣте ли? „Защо! ти не направи това?“ — Забравихъ. — „Защо заборава?“ — Ієдинъ умъ имамъ за зиме ли! — За лѣте ли!

Ієдна баба, єдна — беля;² двѣ баби, двѣ — бели.

Ієдна коза имамъ,
Девѣтъ села храна!
Козице ле, козано!
Моя сива рогуше!

Ієдна крастава коза сичко-то стадо окраставява.
Сир. Ієдинъ лошъ човѣкъ сички-те люде научва на зло.
(Сир. —) Срьбъ. Једна шугава овца цијело стадо ошуга.

Ієдна ластавица пролетъ не *прави*. (Им. Ак. Н.)
Гледай: Съ єдна ластавица...

620 Ієдна пара два пѣти везвай. Така учи майка-та сѣнь-тъ си.
Ієдна пара два пѣти везва. (Шести.)
Ієдна овца, єдно лѣгло. (Им. Ак. Н.)

¹ Казватъ и „отгладе.“

² Беля (Тур.) — бѣда, пакостъ.